

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XL. — Wydana i rozesłana dnia 5. marca 1918.

Treść: № 85. Rozporządzenie, w sprawie uregulowania obrotu towarami cukrowymi (cukierkami, cukrem lodowatym) i towarami cukierniczymi.

85.

Rozporządzenie Urzędu dla wyższenia ludności z dnia 4. marca 1918,

w sprawie uregulowania obrotu towarami cukrowymi (cukierkami, cukrem lodowatym) i towarami cukierniczymi.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, co następuje:

I. Towary cukrowe.

§ 1.

Pod towarami cukrowymi (cukierkami, kandyzami itp.) po myśli tego rozporządzenia należy rozumieć takie towary, zawierające cukier, do których wyrobu używa się z reguły więcej niż 50% cukru.

§ 2.

Przy sprzedaży podanych poniżej towarów cukrowych (cukierków, cukru lodowatego) przez producenta dalszemu sprzedawcy nie wolno przekraczać następujących cen za 100 kg:

1. Za cukierki karmelkowe, cukierki kamyczkowe i inne sorty takiej samej wartości 450 K

2. za pomadki (pojedyncze), dragées (pojedyncze) i inne sorty takiej samej wartości 500 „

3. za nadziewane cukierki karmelkowe, cukierki jedwabne (fourrées) 520 K

4. za marmeladki, galaretki lub artykuły klejowate (pojedyncze sorty) 540 „

5. za karmelki nienadziewane, zawijane w papierek 550 „

6. za karmelki nadziewane, zawijane w papierek 620 „

7. za pomadki oblewane czekoladą . 620 „

8. za wyciskane lub wykrawane tabletki miętowe, pakowane w rulony papierowe 750 „

9. za najlepsze pomadki nadziewane i inne sorty takiej samej jakości 900 „

10. za czekoladki 1600 „

11. za najlepsze czekoladki 2000 „

12. za cukier lodowaty 310 „

Te ceny rozumie się przy sprzedaży za gotówkę z 2% sconto od fabryki, względnie od miejsca produkcji za ciężar netto bez opakowania. Zwykłych pudełek policzać nie wolno.

§ 3.

Do wyrabiania wymienionych w § 2. tego rozporządzenia pod l. 9 do 11 sort towarów cukrowych, wolno używać najwyżej 20% cukru, pobieranego miesięcznie do wyrobu towarów cukrowych.

§ 4.

Przy drobnej sprzedaży towarów cukrowych (cukierków, cukru lodowatego), to jest przy sprze-

daży konsumentowi nie wolno przekraczać następujących cen:

1. Za cukierki karmelkowe, cukierki karmyczkowe i inne sorty takiej samej wartości za 1 *kg* 6 K, za 10 *dkg* 60 h, za 1 *dkg* 6 h;

2. za pomadki (pojedyncze), dragées (pojedyncze) i za inne sorty takiej samej wartości za 1 *kg* 6 K 80 h, za 10 *dkg* 68 h, za 1 *dkg* 7 h;

3. za nadziewane cukierki karmelkowe, cukierki jedwabne (fourrées) za 1 *kg* 7 K, za 10 *dkg* 70 h, za 1 *dkg* 7 h;

4. za marmeladki, galaretki lub artykuły klejowate (pojedyncze sorty) za 1 *kg* 7 K, za 10 *dkg* 70 h, za 1 *dkg* 7 h;

5. za karmelki nicnadziewane, zawijane w papierek za 1 *kg* 7 K 50 h, za 10 *dkg* 75 h, za 1 *dkg* 8 h;

6. za karmelki nadziewane, zawijane w papierek, za 1 *kg* 8 K, za 10 *dkg* 80 h, za 1 *dkg* 8 h;

7. za pomadki oblewane czekoladą za 1 *kg* 8 K, za 10 *dkg* 80 h, za 1 *dkg* 8 h;

8. za wyciskane lub wykrawane tabletki miętowe, pakowane w rulony papierowe za 1 *kg* 10 K, za 10 *dkg* 1 K, za 1 *dkg* 10 h;

9. za najlepsze pomadki nadziewane i inne sorty takiej samej wartości za 1 *kg* 12 K, za 10 *dkg* 1 K 20 h, za 1 *dkg* 12 h;

10. za czekoladki za 1 *kg* 22 K, za 10 *dkg* 2 K 20 h, za 1 *dkg* 22 h;

11. za najlepsze czekoladki z 1 *kg* 27 K, za 10 *dkg* 2 K 70 h, za 1 *dkg* 27 h;

12. za cukier lodowaty za 1 *kg* 4 K 20 h, za 10 *dkg*, 42 h, za 5 *dkg* 21 h.

Ceny rozumie się za ciężar netto za gotówkę.

Przy sprzedaży w opakowaniach (skrzynkach, pudełkach, lepszych torebkach itp.) można doliczyć do ceny wartość własnych kosztów opakowania. Zwykłych torebek papierowych policzać nie wolno.

§ 5.

Producenci towarów cukrowych winni prowadzić księgę z zapiskami co do oddawanej dalszym sprzedawcom ilości towarów cukrowych, z której dowiedzieć się można o pobieranych miesięcznie ilościach cukru, o ilości towarów cukrowych oddawanych do własnych sklepów, dalej o nazwisku i miejscu sprzedaży dalszych sprzedawców, o dniu oddania i ilości oddanych towarów cukrowych, wreszcie o ilości towarów cukrowych wysłanych do miejscowości, leżących poza granicami Austrii (§ 15.) i o dniu ich wysłania.

Odpisy tych spisów należy przysyłać co miesiąc do centralnego związku fabrykantów towarów czekoladowych i cukrowych Austrii i Węgier we Wiedniu (I. Krugerstrasse 17).

§ 6.

Producenci towarów cukrowych, pobierający miesięcznie 1000 *kg* lub więcej cukru do wyrobu towarów cukrowych (wielcy fabrykanci), winni donosić gminie miejsca sprzedaży odnośnego dalszego sprzedawcy o oddaniu takiemu sprzedawcy towarów cukrowych, a to wedle wskazówek centralnego związku fabrykantów towarów czekoladowych i cukrowych Austrii i Węgier we Wiedniu, które ma zatwierdzić Urząd dla wyżywienia ludności.

§ 7.

Urząd dla wyżywienia ludności może po wysłuchaniu centralnego związku fabrykantów towarów czekoladowych i cukrowych Austrii i Węgier we Wiedniu oznaczyć producentom towarów cukrowych, który pobierają miesięcznie 2000 *kg* lub więcej cukru do wyrobu towarów cukrowych, najwyższą ilość wyrobów, oddawanych w drobnej sprzedaży w ich własnych sklepach.

§ 8.

Upoważnia się polityczne władze krajowe do wydawania na prośbę gmin osobnych przepisów o rozdzielaniu dla drobnej sprzedaży towarów cukrowych w obrębie obszaru tej gminy.

II. Towary cukiernicze.

§ 9.

Przy drobnej sprzedaży towarów cukierniczych, to jest przy sprzedaży konsumentowi, nie wolno przekraczać następujących cen:

1. za ciasta z orzechów włoskich i orzechów laskowych za 1 *kg* 28 K;

2. za keksy za 1 *kg* 9 K;

3. za biszkopty (torty, ciasta krajane i ciastka) za 1 *kg* 18 K;

4. za biszkopty orzechowe za 1 *kg* 24 K;

5. za rożki orzechowe za 1 *kg* 12 K;

6. za rożki makowe za 1 *kg* 8 K;

7. za ciasta z kasztanów za 1 *kg* 16 K;

8. za ciasta linckie za 1 *kg* 12 K;

9. za masę nugatową za 1 *kg* 28 K;

10. za nugat czekoladowy za 1 *kg* 31 K;

11. za herbatniki (składające się z ciastek z orzechów włoskich i z orzechów laskowych, z biszkoptów, ciast linckich, masy nugatowej i nugatu czekoladowego) za 1 *kg* 24 K;

12. za masy przypiekane (miękkie, przyrumienione pianki i ciastka z pianą) za 1 kg 13 K;

13. za ciasto miodowe za 1 kg 25 K;

14. za ciasto miodowe mieszane z cukrem za 1 kg 16 K.

Ciężar rozumie się za ciężar netto za gotówkę.

Przy sprzedaży w opakowaniach (skrzynkach, pudełkach, lepszych torebkach itp.) można doliczyć do ceny wartość własnych kosztów opakowania. Zwykłych torebek papierowych policzać nie wolno.

§ 10.

Przepisy wydane w rozporządzeniu Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 17. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 121, odnośnie do wyrobu towarów cukierniczych pozostają nietknięte.

§ 11.

Polityczne władze krajowe mogą zezwalać na stosowny dodatek do ustanowionych w § 9. niniejszego rozporządzenia cen maksymalnych za towary cukiernicze, podawane w przedsiębiorstwach gospodnio-szynkarskich, o ile nie są one wyrabiane we własnym przedsiębiorstwie.

Do towarów cukierniczych, podawanych w przedsiębiorstwach gospodnio-szynkarskich, które są wyrabiane we własnym przedsiębiorstwie, nie stosują się postanowienia § 9. tego rozporządzenia.

III. Postanowienia wspólne dla towarów cukrowych i towarów cukierniczych.

§ 12.

Producentom towarów cukrowych i towarów cukierniczych nie wolno używać cukru do wyrabiania innych towarów cukrowych i cukierniczych niż do wymienionych w §§ 2. i 9. tego rozporządzenia.

§ 13.

Wysyłanie towarów cukrowych i cukierniczych do miejscowości, położonych poza granicami Austrii, jest dozwolone tylko za zezwoleniem Urzędu dla wyżywienia ludności. Odnośne podania należy wносить za pośrednictwem centralnego związku fabrykantów towarów czekoladowych i cukrowych Austrii i Węgier we Wiedniu.

§ 14.

Sprzedaż towarów cukrowych i towarów cukierniczych wolno przedsięwziąć tylko na wagę. Ceny artykułów cząstkowych muszą odpowiadać cenie według wagi.

§ 15.

Przy drobnej sprzedaży towarów cukrowych i towarów cukierniczych winni przemysłowcy uwidocznić ceny sprzedaży według ciężaru przy samym towarze na miejscu wyraźnie widocznym i pismem dobrze czytelnym. Przy cenie artykułów cząstkowych należy podać także ciężar.

§ 16.

Ceny maksymalne, ustanowione w §§ 4. i 9. stosują się także do takich towarów cukrowych i cukierniczych, które zostały sporządzone w miejscach produkcji, położonych poza granicami Austrii.

Tak samo drobna sprzedaż takich towarów cukrowych i cukierniczych, wyrabianych w miejscach produkcji położonych poza granicami Austrii, które nie są wyraźnie wymienione w §§ 4. i 9. tego rozporządzenia, może się odbywać tylko według cen maksymalnych, ustanowionych w powołanym przepisie tego rozporządzenia.

§ 17.

Urząd dla wyżywienia ludności może udzielać wszystkim producentom towarów cukrowych i towarów cukierniczych zleceń dostawy.

§ 18.

Producenci i sprzedawcy towarów cukrowych i cukierniczych winni na wezwanie przedkładać władzy i legitymowanym organom centralnego związku fabrykantów towarów czekoladowych i cukrowych Austrii i Węgier we Wiedniu wszystkie dokumenta i wykazy, które są potrzebne do badania poboru i użycia cukru, oraz do badania oddawania i wysyłania towarów cukrowych i cukierniczych.

Również dozwolony im jest dostęp do wszystkich lokalów przedsiębiorstwa.

§ 19.

Kto żąda za towary cukrowe i towary cukiernicze cen wyższych niż ceny maksymalne, ustanowione w tem rozporządzeniu, kto dla siebie lub kogo innego przyjmuje zapłatę lub obietnicę zapłaty takich cen, będzie karany przez polityczną władzę powiatową aresztem od jednego tygodnia do 6 miesięcy, o ile czyn nie podlega surowszej karze. Obok kary na wolności można orzec grzywnę do 10.000 K.

Za inne przekroczenia tego rozporządzenia, o ile nie podlegają one surowszej karze, będzie karała polityczna władza powiatowa grzywną do 20.000 K lub aresztem do 6 miesięcy.

Takiej samej karze jak sprawca, podlega ten, kto nakłania drugiego do jednego z tych* czynów lub współdziała przy jego wykonaniu.

W razie ukarania można orzec także utratę uprawnienia przemysłowego na zawsze lub na pewien czas.

W orzeczeniu karnem można również orzec na rzecz państwa przepadek przedmiotów, do których się odnosi czyn karygodny, lub ceny uzyskanej za te przedmioty.

Przedmioty przepadłe lub cenę uzyskaną za nie należy użyć na zaopatrzenie ludności.

§ 20.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie uchyla się rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 29. czerwca 1917, Dz. u. p. Nr. 277, dotyczące się ustanowienia cen najwyższych za pewne gatunki towarów cukrowych (cukierków, cukru lodowatego).

Paul wkr.